

Подих Свободи

**«Не зможемо прозріти, пізнати чи знайти,
Поки народу хрест не зможемо нести».**

С.Кріпак

Тарасова гора (або Під куполом небес, де хвилі б'є Дніпро)

*Під куполом небес, в гранітнім облаштунку,
Стоїть вкраїнський хрест, історії гатунку.
ВиСОчить над Дніпром над хвилями століть,
Неначе у вісні, серед дібров – мовчить...*

*Корінням віковим скріпляється гора,
Щоб твердю скрізь віки була під ним земля.
Столітні крона їх із вітром гомонять,
Неначе мова з вуст, листочки шелестять.*

*Вони в своїй живій історії життя,
Несуть людський трагізм із глибини буття.
«Чернечою гора» дійшла до нас, як суть
Чернечого життя, народу вічний путь.*

*Нахабства і знущань над тими, хто «простий»,
Простий в душі своїй, без грошей, без умінь.
Умінні владувати, лукавить, вимагати,
Умінні хитрувати, гребти і продавати...*

*Без совісті, без сліз, умінні віднімати,
Умінні бути скрізь й про це не забувати.
«Скріпачена» душа - чи варта вміння мати?
В проклятій праці сліз щодня наймитувати...*

І що то за талант, коли несеш в собі,

*Всіх кріпаків тягар, щоб істину знайти.
Чи олівцем, пером - скрізь де рука була,
Чернечий подих ніс, знущань платні пора.*

*Такий собі талант – страждати та все ж йти,
Земний натільний хрест всіх кріпаків нести.
Побачити себе в отих очах усім...
Над кручами життя, піднятись разом з ним.*

*Не зможемо прозріти, пізнати чи знайти,
Поки народу хрест не зможемо нести.
Й коли не буде так - промови всіх та всі,
Брехнею з вуст летять усіх часів панів.*

*Високий п'єдестал, могила та музей...
Це відкуп кріпакам - панів, що мають все.
В історії це – зман, його ганебна суть,
Український хрест життя хай кріпаки несуть.*

*І знай, коли вони - на тій святій горі,
Державні або ж ні, та все-таки пани,
Високі та гучні йому слова знесуть,
Подяку від себе, й всього народу суть.*

*Про глибину часів, жертвовності його,
Тягар душі страждань, пророцтв часу свого.
Від Бога даний дар – це зріти та нести,
Обіцянку йому всім серцем пронести.*

*Його пророцтв «казну», у наші дні «вживляти»
Й до віку силу їх всім людом пам'ятати.
Це не від серця звук, і не душі слова,
Це лицемірний спів, облеслива молва.*

*Про істину сказати й нічого не зробити,
У вірі як в житті, «пусТЕчу» породити.*

*Під куполом небес, де хвилі б'є Дніпро,
Стоїть Український хрест і вартовий його.
Задумливий Тарас засмучений стоїть,
Кому ж свій божий дар пророцтва доручить?*

*Хто пронесе життям, завжди народ щоб знав,
Всю правду про панів – вкраїнським кріпакам.*

*p.s. Хоч кажуть, що нема
Вже кріпаків давно,
Не вірте тим словам,
Поки тече Дніпро...*

8.02.2011р.